

Kommentarer til *Når Klokken falder til Slag*

Bogen falder i fire dele:

1. del: Den første Dom	1 - 80
2. del: Skabelsen	81 - 89 (versemål: Himlene Herre...)
3. del: Den faldne Slægt	90 -141
4. del: Saaledes elskede Gud verden	142 -235

I min renskrivning fra begyndelsen af 90-erne er den oprindelige skrivemåde – den gamle retskrivning - bevaret, ligesom også tegnsætningen er det. Kun åbenbare slåfejl er rettet - og det har været meget få!

- - -

Det er usikkert, hvornår han har skrevet bogen, men det har stået på gennem mange år. Det fortælles, at han kunne stå op midt om natten og skrive i flere timer, inden han sov lidt videre og stod op og gik på arbejde.

Da den blev færdig, renskrev Thora den med henblik på udgivelse, men den blev ikke antaget. Det er der næppe noget at sige til. Den har ikke den stramhed, som en udgivelse ville kræve, men ikke desto mindre indeholder den mange passager af stor kvalitet. Men som jeg læser bogen, er den mest et vidnesbyrd om hans egne forestillinger og fortolkninger af livet og kristendommen.

Det helt specielle ved indholdet er, at han har gjort sig mange tanker om, hvad der egentlig skete i himlen før verden blev skabt. Hvordan det gik til, at den smukkeste af alle englene, Fyrsten, gjorde oprør, og blev udstødt af himlen. Det er ikke så tit, at nogen vover det.

Jeg ved ikke hvilke bøger, farfar læste, men han må have læst en del, - det vidner bogen om, ligesom den er båret af et dybt kendskab til hele bibelen, både overblik og detalje. I sine erindringer (side 16) fortæller han, hvordan hans lærer Markvad Rørbæk Madsen gjorde bibelhistorien levende for ham. En levende optagethed, som han senere bevarede. Han kendte sin bibel ud og ind!

Farfar var ikke "fundamentalist", han var helt klar over, at der er tale om billeder og symbolik, selv om der næppe er tvivl om, at han har opfattet f.eks. englene som en konkret virkelighed. I dag ville vi måske nærmest kalde gendigtningen en slags meditation. I hvert fald har han tænkt sig ind i dybe sammenhænge. Men han har ikke blot i den meditation vendt tanker indad, men i allerhøjeste grad også udad i oplevelsen af skaberværket.